

GRALSSVÅKTARNAS BUDSKAP

N:o 5

December 1969

Årgång 1

INNEHÅLL:

Till en nyvunnen läsekrets
Tibet, vårt broderland
Minneslista nr 5
Vad våra rymdvänner väntar av oss
Förtida visa ord. Talens tolkning
(Forts. fr. föreg. nr)
Kärlek-Vishet. Många äro kallade
Gralen, vår nya tidsålders symbol
När tiden är inne

Tidskrift i stencilform från
GRALSSVÅKTARNAS SAMFUND,
Möregatan 8, 1 tr. ned, Stockholm
tel. 08/ 25 23 44; 43 05 79
Systerlogen i Göteborg:
tel. 031/ 16 47 82
Samtliga artiklar är, när annat
ej angives, skrivna av
ELISABETH STÅHLGREN

Enstaka exemplar av tidskriften kan erhållas från Naturförlaget,
Box 5324, 10246 Stockholm till Kr. 1:50 Vi beräknar utkomma med
8 nummer under årets vår- och höstterminer. Prenumerationspris
pr år Kr. 12:--

TILL EN NYVUNNEN LÄSEKRETS

Vi vill gärna i denna tidning i möjligaste mån koncentrera oss kring de ting som kräver vår uppmärksamhet om vi skall lyckas fortleva som kulturfolk efter det allt har skett som väntar vår jord. Då är först att säga att det mest angelägna synes oss vara att få så många som möjligt att förstå hur nära förestående det är som i snabb takt skall ändra våra livsvillkor.

Det som nu utspelar sig på vår jord med förödande verkan för alla kategorier, utgår från människor tillhörande olika utvecklingsplan. Bland de ungdomar inför vilka vi står frågande hur vi skall bete oss för att möta dem rätt, tillhör många nästa utströmning från universum, vilka inträtt i vårt kretslopp och befolkar vår jord blandade samman med de våra. De skall leva bland oss för att lära av oss det vi har lärt och upphämta mesta möjliga mått av våra erfarenheter. - Vi har vidare dem i materien kvardröjda som redan är eller efter den avgörande prövningen blir underkända och får gå ner till lägsta planet för att ännu en gång gå om dess kretslopp, förenade med den skara vars naturliga utveckling för dem dit. - Så har vi dem som är färdiga att ta astralplanet i besittning. - Dessutom finns på vår jord många från höga plan hit nedstigna i inkarnation för att bistå oss i våra svårigheter.

Det gäller att särskilja de olika människotyperna från varandra, att omvärdera och rätt placera dem. Medan vi avvaktar att det skall ske som bringar reda i vår världs nuvarande svåra förhållanden har vi att i tålmod studera de hjälpmedel som sättes i våra händer. Det är i första hand Johannes' Uppenbarelse, Bibelns sista bok, som ger oss möjlighet att följa det som sker i dessa dagar. I förutsägelser vars innebörd vi har att tolka läggs händelserna fram för våra ögon. Den boken bör alla söka komma till rätta med. Om vi litar på att planen för alltings utformning gjorts upp i Kärlek-Vishet, kan detta stimulera oss att arbeta på att lära känna mönstret och så förstå att rätt möta varje dags möda.

Det är detta vi vill hjälpa våra läsare med.

TIBET, VÅRT BRODERLAND

Det har sagts att Tibet, detta för oss hittills så obekanta bergland långt borta i fjärran Östern har ryckt fram att bli av största vikt att studera. Vi skall vara glada över detta, vi i Norden, som utsetts att sprida kunskap om detta ovanliga folk med sin säregna buddistiska religion, vars utövande i stort sett koncentrerats till lamorna i de många klostren.

Att tränga in i de djupa hemligheter som döljer sig i dessa andligas vishet bör kunna öppna vida perspektiv. Värdefulla rön kan vi göra, påverkade som vi är senare tiders strävan efter frigörelse från det tusenåriga trycket av en kyrka som söker hindra varje fri tanke. Vi äger dock större möjlighet till frihet än söderns folk, instängda i påvestolens doktriner. Buddas lära är sträng och fylld av förordningar hur den 8-faldiga vägen bör vändas, men kunskapen som ges dem om de eviga lagarna ger löften om frigjordhet från materiens tvång som leder till den kosmiska friheten, långt värdefullare än vad en västerlänning i allmänhet förstår.

Vi är färdiga att börja förverkliga vårt nya plans uttrycksmedel. Genom de tibetanska munkarna skall detta läras. Inte så att förstå att de kommer att resa hit för att bilda skolor, det låter sig inte göra. Istället kommer de att med telepatiska medel nå oss från sin isolerade ställning, och detta blir på så sätt inledningen till vad vi har att lära ifråga om bruket av astralplanets nya uttrycksmedel.

Det vore underligt om inte det telepatiska fenomenet kunde erkännas av var man. Med den i våra dagar så utvecklade tekniska vetenskapen, som bl.a. frambringat radio och TV bör det inte vara svårt att inse att varje mänsklig hjärna äger samma funktionella möjligheter så att vi med tanken når vår medmänniska och kan kommunicera med henne utan apparater byggda med mindre precision än människohjärnan. Att den är en anläggning med både sändare och mottagare har länge kunnat konstateras.

Det gäller att disciplinera förmågan, att höja mottagandet till att nå höga fält; det är en viljehandling, en särskiljandets handling som kräver renhet i sinnet. När villkoren är uppfyllda är vi färdiga motta undervisning från våra höga ledare. De understöder vår strävan så att målet nås, först av en och en sedan i större skala. När detta skett har världens ansikte förändrats. Glädjefylld framtidstro kommer att prägla varje sinne.

Den annorlunda form av invigning i de kosmiska hemligheterna som dessa lamor genomgått har gjort dem särpräglade, så har ock hela folket fått del av deras karaktär. Pannchakras öppnande ger ett djupare förverkligande av den andliga kunskapen i det den behålles av mottagaren och kan utnyttjas bättre än vad som är möjligt bland dem i övriga delar av världen som fått hjässans chakra öppnat vid invigningen. Deras vetande har i stor utsträckning återförts till de kosmiska världarna.

Genom att vi i Västerlandet lär känna detta folks säregna lynnesart, lär vi att uppskatta deras undervisning, och den kommer att ha ett förädlande inflytande över alla Västerns folk. Dagens ungdom accepterar med entusiasm det artfrämmande i våra österländska grannländer, detta borgar för att dessa visa män inte blir utestängda från vår gemenskap.

Den förmåga den tibetanska laman äger att verka med högre plans medel till sitt förfogande skall överföras till Västerlandet, som med sin tekniska begåvning snabbt kommer att föra fram en förändring i livsföringen, som kommer alla till godo. Laman i Tibet har varit stängd från överbringandet av sina kunskaper till den yttre världen genom att Lucifers makt varit så stark, men sedan hans välde brutits blir vi i stånd föra fram det nya till förverkligande.

På omstående sida får vi en kort översikt över förhållandena i Tibet av idag hämtad från en daglig tidning av nyare datum.

Tibet det hemlighetsfulla riket

Lamorna överflödiga för kineser

I början av september spreds ryktet att Tibets f d statschef och huvudpräst, Panchen Lama, lyckats fly från ett kinesiskt "omakolningsläger" och befunna sig i ett kloster i Mongoliet. Förra veckan

kom en bekräftelse från tibetanaka exilkretsar i Kalkutta, som påstår sig veta att flykten genomfördes med sovjetisk hjälp. Panchen Lamas flykt ändrar säkerligen inte den världspolitiska situatio-

nen. Tibet är ett högländ mellan Kina och Indien och har en yta av 1,2 miljoner kvadratkilometer. I dalarna av de 4.000—5.000 meter höga bergskedjorna lever ett folk av mongolisk ras, med eget språk och en särpräglad kultur.

Tibetanernas antal uppskattas till 1,4 miljoner. Religionen, den s k lamaismen, har alltid spelat en stor roll i detta bergsfolks liv och i statens styre. Lamaismen är en blandning av buddism och urgamla riter och den skiljer sig från andra buddistiska riktningar däri att dess anhängare tror att Buddhas själ vandrar vidare och personifieras om och om igen i de tibetanaka klostrens huvudpräster, storlamorna.

Söker upp pojke

De bästa egenskaperna hos Buddha förkroppsligas i Dalai Lama och i Panchen Lama. Varje gång en av dessa överstepräster dör, går munkarna ut bland folket och letar efter en pojke, som föddes vid samma timme, då storlamen dog. Dalai Lama uppföstras under sin barndomstid i klostret vid staden Lhasa, Panchen Lama i ett bergkloster. Under uppföstringstiden utövar en munkkommitté vederbörande lamas maktbefogenhet.

Dalai Lama har under sekler fungerat som Tibets religiösa och politiska överhuvud samtidigt utövar Panchen Lama den högsta administratörens uppgift. Statsparet bestod av munkar — omkring en femtedel av befolkningen levde som sådana i de otaliga klostren.

Kina trängde in

Tibetanerna var ett krigarfolk som kunde bevara sin självständighet mot grannarna. Under 1700-talet lyckades dock det kinesiska

kejsardömet utvidga sin makt till Tibet, men kineserna rörde inte landets traditionella styrelsesätt och livsform. Allt vad tibetanerna behövde göra, var att betala viss skatt till kejsarhovet i Peking, mest som en symbol att de erkände den kinesiska överhögheten. Från denna tid blev Tibet avstängt från yttvärlden och räknades som världens mest hemlighetsfulla land, tills en brittisk expeditionskår trängde fram till huvudstaden Lhasa och tvingade de två storlamorna att öppna landets gränser. Det skedde år 1903.

Befriade sig

Tibetanerna försökte flera gånger befria sig från den kinesiska överhögheten, men det lyckades först 1911. Då utbröt den revolution i Kina som störtade kejsardömet, och tibetanerna utnyttjade det stora rikets svaghetsperiod till att befria sig. Sedan var Tibet ett självständigt land under ledning av Dalai och Panchen Lama. Kineserna gav emellertid aldrig formellt upp sina maktanspråk på Tibet och alla regeringar i Peking efter 1911 betraktade högländet som en del av det kinesiska riket.

Det dröjde i alla fall till 1950 innan kinesiska trupper åter trängde in i Tibet. Det var efter kommunisternas seger i Kina och stynkorerna tillhörde Mao Tse-tung.

S k vänskapspakt

Dalai Lamas ålderdomligt utrustade små trupper kunde inte bjuda allvarligt motstånd, och statschefen

översteprästen såg sig så illa tvungen att underteckna en pakt med den kinesiska kommunistregimen 1951. Tibet hade återvänt till den kinesiska folkrepubliken stora folkfamilj — som det stod i pikten. En folkregering ställdes upp, men de två storlamorna fick behålla sina ställningar som religiösa och statliga ledare för det tibetanaka folket.

Kina har byggt landsvägar av militär betydelse, kinesiska trupper har ockuperat alla strategiska platser och stora skaror av invandrare från Kina har bosatt sig i landet.

Frithetskamp

1959 utbröt under ledning av Dalai Lama en frithetskamp mot kineserna och det dröjde flera månader innan de kinesiska trupperna kunde nedkämpa de i underläge hjältemodigt kämpade tibetanerna.

Dalai Lama flydde tillsammans med 50.000 underbeter från Tibet, genom 3.000—4.000 m höga bergpass till Indien och Nepal. Hur många som dödades av kineserna under frithetskriget och hur många som arresterats efteråt, kan ingen säga exakt.

Sedan tio år lever Dalai Lama omgiven av trogna landsmän i exil i Indien.

Panchen Lama stannade

Det hade redan tidigare uppstått tvistigheter mellan Dalai Lama och hans medhärskare Panchen Lama, då den senare var mer villig till samarbete med kineserna. Efter

den nedsagna revolten stannade Panchen Lama i Tibet och fick åtminstone skenbart behålla sin forna makt. Peking-regimen försökte utnyttja Panchen Lamas auktoritet, dels mot Dalai Lama, dels för att påverka tibetanerna till att lyda. Under fem år spelade Panchen Lama rollen som tilldelades honom av kineserna.

Lyckades fly

Vad som hände år 1964 vet man inte med säkerhet — Tibet har åter igen blivit hermetiskt stängt för yttvärlden. Kanske betraktade kineserna Panchen Lamas medver-

kan som överflödig, eller vagrade han att lyda någon kinesisk befallning. Faktum är att Panchen Lama arresterades och skickades till ett kinesiskt läger, där regimen fien-der omskolas till lydiga kommunister. Så länge indoktrinationen inte uppvisar perfekt resultat, blir eleverna kvarhållna i lägret. Panchen Lama tillbringade fem år i denna institution tills han nyligen lyckades fly därifrån.

Upplösta kloster

Panchen Lama, 32 år gammal, lever nu någonstans i Mongoliet,

hans två år äldre kollega, Dalai Lama i Indien. Det är inte särskilt mycket som de två översteprästerna i exil kan uträtta mot den kinesiska världsmakten. Deras kloster i Tibet har blivit upplösta. Landet styrs som en formellt autonom provins i det kinesiska riket av från Peking utsända militärer och tjänstemän. Fler och fler kineser bosätter sig i Tibet, där de av kineser inrättade kolchoserna och fabrikena styrs av kineser. Varje dag försvinner en liten del av det urgamla tibetanska levnadssättet och kulturen.

Laszlo Hányó

MINNESLISTA NR 5 TILL LÄRJUNGEN PÅ VÄGEN

När goda råd utdelas och vi inskräper vikten av att väl lyssna till dem, må ni veta att det vi framlägger är sprunget ur ett varmt erkännande av alla svårigheter som tornar upp sig vid deras efterrättelse. Det gäller att särskilja det värdefulla från det bristfälliga.

Det är många ting vi behöver påminnas om i dessa dagar, mycket är värt att ägna tid och intresse åt för att rätt bestå inför det vi möter i omvärlden. Trygghetskänsla behöver vi äga för att kunna arbeta med glatt sinne, men hur skall den uppbringas? Vi vinner den om vi litar på de löften om skydd som givits åt den som håller sin lampa brinnande. Gör du det, då vinner du en inre balans som består i livets alla skiften.

Det sker genom att du höjer dig till mentala planet och om du undrar vad som menas med detta och hur det skall ske, ber vi dig minnas att i varje prövning hålla allt känslösvall borta. Känslorna hör det astrala till, det är ett lägre plans sätt att möta omvärlden. Lär dig behärska detta och du når upp till mentalplanet. Låt dig inte påverkas av retsamma tillmälen, inte bli förargad när saker och ting går på tok utan ta strax nya tag för att motarbeta det påträngande.

Tro inte att detta kommer att bedömas som känslökyla. Du känner inte mindre genom att lämna det plan där känslan hör hemma, ty även det mentala planet äger en känslösfär, och den utmärkes av förnuftiga känslöytringar, upphöjd ro i med- som motgång.

Gå in för att pröva detta förfaringssätt en dag eller kanske bara några timmar och du kommer att erfara en förbluffande verkan. Håll fast den vunna erfarenheten, återvänd till den på nytt var gång sinnet råkar i svallning. Ge inte upp. Det är en kamp som utkämpas inom dig själv. Du skall bli herre över de motstridiga tendenserna i ditt eget väsen.

Vi har alla en kamp att utkämpa i dessa dagar, människans kamp mot sig själv, där vreden över de egna missgärningarna kommer henne att resa sig upp i stridslystnad angripande det egna Jaget med dess handlingar, ty vi är alla ett, den enes gärning är hela släktets gärning. Striden pågår överallt, vi läser om den i tidningarnas spalter, hör om den i radio och ser den i TV var dag. Det är miljöförstörelsen som väckt vår eftertanke, det är utsläppen i våra vattendrag från fabriker, det är bilarnas avgasare som hotar våra liv. Vi har väknat till besinning. Människans egna gärningar bedöms av henne själv. Där ser vi prov på en högsint form av vrede, den mentala känslösfären reagerar och vill tvinga fram ett slut på förstörelsehandlingarna. Det är en vrede varöver våra andliga ledare gläds, en vrede till bättring, till omvändelse. Detta inger nytt hopp om en bättre tingens ordning på vår jord. När vår ovilja vänder sig mot förtrampandet av sanningen är den välbehaglig inför våra Mästare, ty den vreden hör till det mentala planet, det förnuftiga tänkandets plan, det är den vrede som aldrig förlorar balansen, aldrig ger sig hän åt osunda överdrifter. Det är den värdiga vreden som högt uttalar sin förkastelsedom över orättfärdigheten i världen.

Den som så handlar inger respekt, kommer fienden - som är hon själv i medmänniskan - att känna sig skamsen. En sådan dömande vrede ger stadga åt karaktären. När du lärt känna och bemästra alla vredens uttrycksmedel är du herre över dig själv. När detta stadium är uppnått är du färdig att verka det nya i tiden, det som skall ersättning bli för det falska och ovärdiga.

Så kan vår värld byggas upp på nytt befriad från gifter och andra hotande faror. Och vi kan gå en ny dag till mötes där förnuftet råder över varje känslöreaktion och visheten visar vägen in i en bättre framtid.

VAD VÅRA RYMDVÄNNER VÄNTAR AV OSS

Vi hörde i förra numret av denna tidning att Borealis är en av dem som bevakar vår säkerhet från rymdskeppen, att hon är från Norden och en av medlemmarna i vår fornnordiska gudasaga. Vi förstår hur varmt deras hjärta klappar för oss och hur gärna de hjälper oss den dag nöden står för dörren. Det måste vara en källa till glädje för dem att vi fått upp ögonen för att dessa våra gamla gudar är levande väsen och inte sagogestalter.

Dessa fornnordiska asar lever ännu i våra dagar, de är just våra Mästare, dem vi först under sista århundradet fått kännedom om. De älskar oss så som höga väsen älskar sina skapade barn. Med sorg ser de våra felsteg och leder oss efter bästa förmåga in på bättre vägar. Många av dem vistas tillsammans med en stor skara av vårt solsystems övriga planeters innevånare i moderskeppen i vår stratosfär inte endast för att värna om vår säkerhet utan också för att skydda de oss omgivande planeterna, ty dessa kommer alla i farozonen om vi gör verklighet av vårt hot att låta atombomber falla ner över fiendeländer.

Och under tiden stänger våra regeringar, våra krigsmakter och hela finansvärlden till sina öron och låtsar att de inte finns. De vågar inte annat, ty de är rädda, så innerligt rädda. De vet att de finns, dessa besökare från rymden, de vet att de är här för att värna, och fruktan för följderna av de egna gärningarna kommer dem att anordna konferenser för att få fram lagar mot atomvapnens användning, för nedrustning, för fred mellan länderna.

Så har våra vänner från rymden vunnit gehör, ty detta är just vad de påverkar oss att göra, ta vårt förnuft till fånga.

Bara det inte är för sent. Vår jord är redan så ödelagd av mänsklig förstörelse att den kanske inte så länge till kan kallas den skönaste planeten i vårt system. Så rik växtlighet som vi har inte de andra haft att uppvisa. Men den är inte längre i samma skick som förr, öknarna breder ut sig, det är följden av våra förstörelseorgier. Penninghungern har drivit oss till exploatering av förödande slag.

Våra vänner väntar av oss att vi skall bli mera omdömesgilla. Och vi har verkligen lyssnat. Aldrig förr har protesterna dånat så mot våra oförnuftiga gärningar, aldrig förr har radio och TV fyllt sina program med så mycken opposition.

Vi skall inte tveka att säga vår oförbehållsamma mening till dem som kommer i vår väg och vill lyssna, inte frukta att erkänna vissheten om våra vänners närvaro hos oss. Flera ryska vetenskapsmän - och det är anmärkningsvärt att det är från det hållet det kommer - har öppet proklamerat sin övertygelse att vi har besök från främmande världar. När skall Vita Huset våga träda fram med samma erkännande?

Det är detta de väntar av oss. Att vi skall hälsa dem som våra vänner. Det är nödvändigt om vi skall överleva den stora vredens dag. Våra hjälpare är väl förberedda. De kommer att hämta upp oss till sina moderskepp, inte alla men de som har uppgifter att fylla och därför inte får gå förlorade. Efter katastrofen, när största faran är över, blir de återförda till jorden. Men många får stanna kvar på jorden och lämna sina kroppsliga höljen till förgängelse, åter andra kommer att överleva strapatserna på hemmaplan. Så som Bibeln säger: "den ene blir tagen upp, den andre blir lämnad kvar".

Vi skall vara glada om vi hör till dem som får en uppgift att fylla. De behöver oss, ingen är för ringa, blott han är villig blir han antagen. Till var och en ges just det som lämpar sig för honom. Denna längtan att få verka i all-livets tjänst skall vi uppamma, den ger självtillit, kommer tilltron till egen förmåga att växa. Frukta inte att bli kallad övermodig, onda tungors ljud skall vi stänga våra öron för.

Det är detta de väntar av oss.

Låt dem inte bli besvikna. Lämna dig helhjärtat åt dem. De är värda vårt förtroende. Deras kärlek till oss är stark och väldig. Du kommer inte att bli besviken.

FORNTIDA VISA ORD (forts.fr.föreg.nr)

Sedan vi i förra numret låtit våra läsare förstå att vi vid tolkning-
en av siffertalens innebörd inte skall binda oss vid någon tvångstan-
ke att den ena eller andra olyckan skulle vara bunden till ett tal
som tilldelats oss ensamtstående eller som slutsumma i en serie, kan
vi gå vidare och berätta om de gamles åsikt beträffande de öden som
var bundna till talen enskilt eller i sammansättning med andra tal.

Det är att märka att vi inte får anse talen i sig själva vara bärare
av en viss makt ifråga om vår ödesutformning, vi skall snarare se dem
som en bild av kosmos, där vissa återkommande moment verkar ödesbildan-
de i enlighet med lynnesarten hos vederbörande. Men, som vi tidigare
sagt, kosmos är oss välbevåget och den mörka bild vi gärna vill ge åt
företeelserna beror på vår långa vistelse på lägsta planet under Luci-
fers välde med neddragande tendens i följe. Vi skall befria oss från
dessa tankar och frimodigt, gärna med ett överlägset leende såsom den
där övervunnit sådana ting, gå att söka finna

TALENS TOLKNING I NUMMERBETYDELSE

9-an är det sökta talet för dem som är lärjungar under höga Mästare.
Att lära kunskapen om livets sanning, det är vad som väntar lärjung-
en. Det är ett övermåttan gott tal, ett lyckotal för den unge söka-
ren; det är 3-talet taget 3 gånger, vilket är fulländningens tal för
våra Mästare på höga plan. När 9-an blivit en människa givet ger det
ta vid handen att hierarkien utvalt denna person till stora uppgifter.
Har hon dessutom fått 8-an som tal är det tecken på att hon övervun-
nit. Ty 8-an i kombination med 9-an betyder att det som tilldelats av
uppgifter nått sitt färdigställande. 9-talets människor är utsedda
att lyckas med sina uppgifter, eftersom de är medvetna om att höga vä-
sen hjälper dem vid allt arbetes fullföljande.

Vi ser här hur talens sammanställande med andra tal ger nya aspekter
på deras betydelse. Den ensamma 8-ans ogynnsamma innebörd blir i sam-
mansättning med 9-an till god verkan. Därför bör vi inte bedöma något
tals betydelse förr än vi funnit dess omgivning. Detta klargör talens
samstämdhet med livet som är deras förebild. En persons handling be-
tingad av inre egenskaper kan inte rätt värderas utan att miljön kart-
lägges, ty varje handling beror av de båda faktorerna arv och miljö.
Att se talen som bilder av tingen är att rätt inse deras värde. Att
som Phytagoras röja tingens hemlighet genom analys av talen är att
bruka dem i vishet.

10-an är ett slags fulländningens tal i det dekanen är fullbordan av
en serie med målet satt att vara den avslutning på lärjungens upp-
gifter som visar alltets färdigställande i den skala vederbörande re-
presenterar. Den etta som följer på 9-an är att betrakta som de 9-os
syntes och så uppkommer 10-an. 10-an är en vändpunkt, ty detta tal
utgör slutet av den ensiffriga raden. Dess öde är inte fördelaktigt
ty talet innebär en gräns och alla gränser betyder osäkerhet inför
det som väntar. Allt som är avslutat skall lämnas, okunnigheten om
vad som möter motsvarar det ofördelaktiga.

Den som beträtt Kärlek-Vishets väg har lättare att utnyttja en bätt-
re aspekt över 10-an, ty han ser fram emot nya uppgifter och för-
skräckes inte därför att han lärt att starka makter leder färden
och intresset för att söka sig utöver det välkända sporrar honom
till nya ansträngningar.

Så kommer vi till talet 11. Det talet är svårt att rätt uppskatta, ty det är grunden för det nya och innebär förhoppning men är samtidigt den uppdelade 2-an så tillvida som 10-an är en avslutad enhet och en ny etta lägges till denna. Ur den synpunkten är dess verkan ofördelaktig på samma sätt som 2-an är ofördelaktig. Men talet 11 har den fördelen framför 2-an att det är ett ojämnt tal och alla sådana är gott att möta. Därför får var och en bedöma detta tal efter sin läggning och bör utnyttja det fördelaktiga som finns att andraga i dess verkan. Vi kan vidare se detta tals goda innebörd i det förhållandet att det leder fram till talet 12 som är ett gott tal trots dess ställning i de jämna talens led.

12-an kan ses som vår planets fulländade tal, eftersom vi är en del av Zodiakens 12-tal med dess kraftavgivande påverkan på oss. Jämte 7-an är det ett kosmiskt tal men av mindre mått ty det råder endast över vår närmaste stjärnkonstellation i universum, då däremot 7-an är hela kosmos tal. Eftersom 12-an ger siffersumman 3 är denna aspekt på talet att uppmärksamma som ett fördelaktigt faktum. Dessutom innehåller talet det 3 gånger upprepade 4-talet, som är människans eget tal vilket vi har att notera såsom synnerligen vinstbringande.

(forts.i nästa nr)

VISA ORD:

Ur Emerson; Andliga lagar:

Din del och din lott i livet söker dig, du behöver ej söka efter dem.

Ur Emerson; Livsvägar:

Om ödet är människan övermäktigt, så är hon också en del därav; om universum kastar skickelserna emot oss, så bjuda våra atomer ett lika hänsynslöst motstånd; om det finns allmakt i ödets slag, så finns det också samma allmakt i den parerande stöten.

Precis så mycket av förnuft du insätter, lika mycket av organisk kraft vinner du.

Ur Mulford; Hur undgå döden?

Det givs en härskande kraft som genomtränger allt, vi är en del av denna kraft. Varje vår tanke är en kraft, en byggnadssten i vårt blivande öde - till gott som till ont... Sätt inga gränser för dina framtida möjligheter. Det oändliga medvetandet känner ingen fruktan och det är din oförgängliga arvedel att komma det oändliga medvetandet allt närmare.

KÄRLEK - VISHET

Den visionära människan som möter sina upplevelser i trosvisshet och tolkar dem i enlighet med sin egen sunda, obundna fantasi skall finna att hoppet om ett jordiskt förverkligande av det skådade finns inom räckhåll. Det gäller att med tillförsikt gripa bilden och leda dess tolkning fram till den klara sanningen, att det är en bild av Guds egen värld som framställs för henne.

Det varje människa skall finna av sanning måste utkristalliseras ur de djupaste skikten av hennes inre. Där finns ett förrådsrum att ösa ur som i överflödande rikedom bjuder henne skatter av nytt slag. Den som känner längtan efter något bättre än det vardagen bjuder henne och ger sig hän åt sökandet skall en dag nå ut till ett plan av medvetande som tidigare varit henne främmande. Detta nya är vägen upp mot våra Mästares nivå.

Deras utstråling av Kärlek-Vishet kommer sökaren till mötes och hans längtan stegras. Detta är nytt för vår tid och anger att vi är färdiga att nå vidare rymder. Ty bland dem i Mästarnas omgivning i deras hemtrakt som dagligen såg dem och kände deras höga ställning och upplevde deras storhet fanns ingen som bad om undervisning för att få del av deras vishet, däri en stor skillnad mellan forna tiders folk och dagens människa. Vi är klara att ta emot kunskapen och den skall inte förvägras oss, ty de är mer angelägna än vi anar att föra oss in i de kosmiska hemligheterna. Vi skall inte misströsta, ty även om "få äro utvalda" enligt Bibelns ord och vi därför får kämpa utan återvändo, så vet vi dock att

MÅNGA ÄRO KALLADE

KÄRLEK -

När en sådan efter kärlek och vishet törstande man ödmjukt erkänner att han står under höga makters beskydd, skall vissheten driva honom att forska vidare. Hans många frågor måste finna svar. Kanske möter han då, i sin iver att tyda gåtan, en uppenbarelse som leder honom längre in i frågandets labyrint. Inte förrän svar givits honom och han vet att det är nya världar som öppnats inför hans blick, börjar det gå upp för honom att det hans sinnesorgan mottar av olika intryck inte är allt som finns. Han inser att bortom denna värld finns andra världar, vilka rymmer större rikedomar än denna. En gång vaken för denna visshet får hans sinne ingen ro förrän han efterforskat vad dessa andra världar har att erbjuda av lycka och kunskap och nya arbetsmöjligheter.

Under sitt sökande känner han att nya, förut okända krafter står till hans förfogande ingivande trygghetskänsla inför uppgiften. Han ser att det finns ett samband mellan dessa världar och hans eget inre väsen. Något pockar på att få komma fram och detta något åligger det just honom att utarbeta. Med den iver varmed han bedrivit sina studier har hans förmåga att ta emot impulser från andevärlden ökat. Han känner en styrka genom sina lemmar som inger mod och tillförsikt samtidigt som den skänker en övertygande förnimmelse av att här kan han inte dra sig undan. För honom återstår ingenting annat än att med allt han är mäktig av företagsamhet kasta sig in i detta nya. Vart det skall föra honom har han inte helt klart för sig, han vet endast att här är hans väg, och hans enda strävan blir att forska vidare för att nå längre ut mot de vidder som oavbrutet öppnar sig för honom.

En dag ser han målet framför sig, ett mål som ehuru omedvetet är hela mänsklighetens bestämmelse att nå fram till: FÖRENING MED KÄRLEKENS GUD. En förening som alla söker utan att veta det. Vår man är pionjär för denna sökande skara. Han är syntesen av dem alla.

När vissheten att Gud själv varit målet för hans strävan förvandlas hans sökande till en lugn, rofylld längtans uppfyllelse. Arbete och strävan är det inte längre, det är vila i Alltets vida famn. Och han vet att den tid han brukat för sitt sökande har varit den bäst använda under hela hans liv.

I en salig upplevelse ges honom svaret på ett helt livs frågor. Tyngden av denna världens påfrestande plikter faller av honom, lättad i sitt hjärta ger han sin tacksamhet tillkänna i en lovsång som åter-skallar genom de rymder han i sina sälla stunder genomfarit. Detta är uppfyllelsen av ett helt livs dröm.

Denne man har blivit kallad och han har hörsammat kallelsen. Det är de utvalda som når denna hamn. Det är de som aldrig förtrötts, aldrig tvekar om vägen. Det är de som vet att när den inre rösten kallar dem, finns endast en sak att göra, att hörsamma kallelsen. Den som handlar så verkar i den Högstes tjänst. Hans plats är given bland de andar av högsta kraft som utför Guds befallningar.

Emellertid finns det även andra kategorier sökare. Det finns sådana som visserligen finner intresse i att lyssna till talet om ockulta ting, men finner obefogade invändningar och uttalar tvivel på även de mest klara framställningar. Nyfikenheten har drivit dem att forska i dessa ting, men de äger inte nog vakenhet att särskilja det sanna från det falska. För dem blir allt falskt.

Det är de människor som väl mottagit kallelsen men som inte nådde upp till att fullfölja det som lades på deras axlar, uppdraget att föra ut budskapet till en värld som längtar efter andlig kontakt, men som lever i okunnighet om denna sin törst.

Vi finner ännu en grupp av människor, och den är den ojämförligt största. De som vänder sig bort i motvilja. De utgöres dels av de kyrkotrogna som talar om jävulens bländverk dels av dem som är bundna i det materialistiska tänkandet och förnekar allt andligt, varför talet om denna andevärld för dem blir något att bekämpa, och merendels sker denna kamp med inte särskilda rena vapen.

Många är kallade att gå hängivelsens väg mot fullkomning, hur många får andevärldens herrar behålla för att se uppdraget utfört? Tung blir vägen för dem som sviker. Tålmod får de be om när de förstått sitt missstag och höga makter skall inte neka dem det stöd som kan leda in på rätt väg mot

- VISHET

Den kunskap som delges de utvalda beror på graden av hängivelse. Det sägs att när lärjungen är färdig kommer Mästaren. Men deras mottaglighet för andligt vetande är av olika grad, så möter också olika höga väsen de sökande och arten av deras uppgifter varierar.

Ett är dock gemensamt för dem alla. Deras namn lyser inte på neonskyltarna, och inte utropas deras budskap på banderoller som bärs genom gatorna. I det tysta utföres deras verk, bortglömda och åsidosatta av världens lysande skara. Men det de bringar människosläktet går på andliga vägar genom för de flesta inte skönjbara fält och når fram med hälsobringande kraft till den trötte och med manande stimuli till den tveksamme sökaren.

Så har Indiens vise arbetat genom årtusendena där de suttit på sina halm-mattor i skogarna. De har varit vår världs frälsare i det tysta. I Västerlandet skall hjälparbetet tillgå på ett annat sätt, vi är inte danade för det kontemplativa och världsfrånvända. Under det dagliga arbetet skall vi lära att höja oss till en sådan nivå att kraft kan utgå från oss. Alla skall duga till att göra detta, ty vi är kallade och uppgifter väntar i överflöd.

Vi skall lära förstå hur stark den kraft är som ligger dold i tanken. Den är en levande faktor och det den alstrar har liv av vårt liv. Ju starkare viljan är att rätt gestalta verksamma tankeformer dess starkare makt äger dessa våra skapelser. De är elektrisk kraft av högsta potens, så utformad att ingen får mer av den än hans väsen kan bära. Det är inte som hos oss, där vi avväger den elektriska strömmen till att passa sitt ändamål och där en övervägning betyder fara för mottagaren, och där vi måste se till att inte en överbelastning blockerar nätet. När den kosmiska elkraften brukas för att bistå vår mänsklighet är det den mottagande jordevarelse som avgör hur mycket av den nedströmmande kraften som skall tas upp. Det sker honom omedvetet efter hans resurser. Ingen behöver oroa sig för att skada skall asamas någon, därtill är de kosmiska krafterna alltför vist utformade, och därför är deras antal så stort som ingenting förnimmer av det gudomliga i vår omgivning.

I länge sedan förflutna tidsskeden har då levande kulturer ägt kännedom om denna inom människan dolda makt. Att vi nu på nytt tar upp denna kraft betyder för oss inte att vi lär något nytt utan innebär återerinring ur det förgångna, ett upphämtande av en kunskap en gång ägd men bortglömd under nedstignandet till lägsta planets mörker och förvillelser.

Förmågan att rätt bruka denna starka gudomskraft gick förlorad genom mänskligt övermod. Den svarta magien kom i dess ställe till stor skada för alla men kanske mest för dem som utövade denna verksamhet. Nu har dess kraftverkan ebbat ut och faran att råka in under dess välde hotar inte längre. Erfarenheten har lärt människan att den som brukar kraften i själviskt syfte eller för att skada en broder själv drabbas av den negativa verkan av den utsända tanken och hon inser att följderna överstiger vad människan förmår bära. Kanske skall det nu pågående kriget bli det sista, tendenserna pekar på att individen råder över de makthavande.

Mänskligheten skall lära förstå att det som är av Gud måste brukas rätt. Våra handlingar skall leda oss mot renhet genom högre tänkande. När förmågan denna gång återkommer har vi tagit steget upp mot ett högre plan.

Så går vår väg från okunnighet genom erfarenheter mot kunskap. Lång har färden blivit för vårt människosläkte, många har förvillelserna varit och tunga steg har trampats. Hädanefter skall vishetens klara stjärna leda oss. Så har det utlovats. Vi behöver inte misstro deras förutsägelser.

GRALEN, VÅR NYA TIDSÅLDERS SYMBOL

Hur skall vi tänka oss övergången till en ny symbol för ett högt ideal för mänskligheten att hålla sig till i vår nya tid? Under två årtusenden har vi haft korset som riktlinje vid andakt, kontemplation och i bön.

Vi kan inte med visshet antaga att korset för alla i kristenheten utgjort ett kraftcentrum ty det tillhör den tredimensionella, den lägsta av våra världar och har under långa tidsskeden före vår tideräknings början varit sinnebild för människans bundenhet i materiens fjättrar. Vi kan också tänka oss att många kristna, särskilt i senare tid, vilat vid korset och i denna sinnebild endast sett lidandet, och i denna känsla inkluderat medlidande med alla i mörker nedtyngda. En slags kraftsamling har väl detta utgjort, men kanske mer varit till tröst vid föreställningen om hur den egna plågan lindrats genom att alla lider.

Kristus skall inte längre tillbedjas som den lidande Guden nedstigen i inkarnation, han skall möta oss i frihet för att skänka oss frihet. Då må ock det redskap som gav honom lidande mista sin innebörd. Vi har att söka en ersättning som i kraft inte understiger korset, och vi finner den i nattvardskalken som är direkt ansluten till händelsen på Golgata, dit Han själv sviktande bar sitt kors.

I korsfästelsen låg en avslutande handling, i nattvardens firande med lärjungarna ser vi inledningen till det nya. Här kommer den avslutande handlingen efter den inledande sammanbindande dem båda till en enhet. Hans död i förnedring var inte endast slutet på ett liv på jordeplanet utan skulle också vara ett avslutande av allt mänskligt liv i synd och brott. Ett nytt tidevarv var ämnat att gå upp över jorden, nattvardskalken var dess insig-nier.

Men människosläktet var inte färdigt att ta upp Kristi intentioner. Ännu var Lucifers makt över sinnena inte till ända. 2000 år skulle det dröja innan den dagen randades då korset kunde bli ersatt med Gralen.

Vid många tillfällen under gångna århundraden har känslan vaknat hos folken att den heliga Gralen skulle kunna rädda dem ur förnedringen som korset band dem vid i det tanken på denna symbol aldrig släppte begreppet om att de med döden belönat ett kärleksverk av så gigantisk storlek som Kristi liv på jorden utgjort. Riddarna av Runda Bordet vid kung Arthurs hov drog ut att söka Kalken - den heliga Gralen - men de fann den inte, och den blev så inte mänsklighetens räddning den gången heller. Ordnar och Samfund bildades under medeltiden där Gralen höjdes. I några av Wagners operor har denna verksamhet odödliggjorts.

Dock vidlåder en stor svaghet dessa försök till förverkligandet av Kristi idé. Alla såg i kalken det käril som uppsamlat Kristi blod från korsfästelsen. Så bands korsets förnedrande sinnebild vid Kalkens och samma känsla som korset ingivit överfördes att också gälla den heliga Gralen, nämligen människans delaktighet i Kristi död och så bands hon fastare i sin skuld-känsla.

Detta band måste lösas. Gralen är symbolen för Gudskraftens nedströmmande verklighet, den skall höjas i trosvisshet att det förgångna är försonat. Gralen är bekräftelse på det förbund Gud instiftat med oss. Vi har försonat våra gärningar genom lidande, färden har gått genom mörka århundradens kamp mot vår fiende Lucifer. Nu är segern inom räckhåll, nu har vi kvar att höja Gralen i tro på att Hans löfte beseglats.

Så skall Gralen bli vad den var avsedd att vara, en kraftkälla att ösa ur, den skall ersätta korset och bli till mera kraft än den gamla symbolen varit. Brukade i gemenskap med varandra skall korset bli en erinran om en gången tid i svårigheter utan tal, sedan vårt nya plan fört oss in i sammanhang där frihet skänkts åt människosläktet.

NÄR TIDEN ÄR INNE

Vi väntar i dessa dagar på att något skall hända som vänder våra tankar från det alldagliga och förrycker perspektivet. Det annorlunda i dagens samhälle iakttar alla med vaken blick, somliga försöker förneka det, men förgäves. Ingen har förr varit med om ting liknande dem som nu händer i världen, det tjänar till ingenting att bruka den slitna frasen att så har det alltid varit. Det har inte förut hänt sådana saker som händer i våra dagar. Vi vet att allt är annorlunda och vi vet också att det som kommer att följa på dessa händelser likaså är annorlunda.

Vi som studerar det kosmiska skeendet för att finna vad som dikterar alla företeelser, vi vet varför detta händer. En ny balansfaktor har övertagit väldet i vårt universum, vars rätta rytm varje ögonblick måste upprätthållas. Denna nya makt har gjort sitt inträde hos oss och därför föds barn hit till vår jord som skall leva på det nya plan som efterträder vårt lägsta, när Lucifer inte längre för spiran där. De är på sin utvecklingsväg färdiga att ta sitt lägsta plan i besittning och kommer där att behärskas av en kraft som inte hör Lucifer till men väl är en utlöpare av hans väsen. Vi skall emellertid inte ha med den kraften att göra, ty den skall härska över lägsta planet och vi har nått upp till nästa därpå följande.

Att vi likaväl får lida under denna nya krafts verkningar i dessa dagar beror på att den stora utgallringen ännu inte ägt rum. När den blivit verklighet skall vi befrias, det är detta vi väntar på. Bland de ungdomar vi numera möter, som märkbart skiljer sig från dem vi är vana att handskas med, tillhör många denna skara på väg ner, vi har kanske svårt att förstå dem, men för dem är det en naturlig väg att gå på samma sätt som livet var naturligt för oss på Adams tid, då vi i vår tur gick ned till detta vårt lägsta plan, det vi nu lämnar.

Denna utgallring skall ske när tiden är inne. Vi vet inte dagen eller stunden, men vi vet att den kommer snart. Vi har rätt att glädja oss över allt vi då får uppleva, blott vi upptar kunskap om detta på ett riktigt sätt. Bibeln talar om det, men kyrkan lär oss inte rätt tolka det Bibeln har att ge oss. När det där talas om den yttersta dagen, gör kyrkan detta budskap till skrämskott för människan istället för att lära henne längta efter den och väl förbereda sig för det som där skall möta.

Den yttersta dagen i Bibeln betyder två ting. Det är dels varje människas övergång från livet här till nytt liv i en annan värld med där till hörande genomgång av allt som upplevts och erfarits under jordelivet; det är kristna kyrkans skärseld. Och det är dels människosläktets övergång från liv på lägsta planet till liv i nästa utvecklingskede. Det är mikrokosmos och makrokosmos, den enskilda och släktet. Båda ger lösning på våra problem, vi får vägas och bedömas, och det är vi själva som utför detta, domen fälls av den enskilde för egen räkning, gemensamt för släktets. Vi höjer oss till den nivå våra förutsättningar medger. Man känner själv vart man hör, om man duger att gå vidare eller måste räknas till eftersläntrarna.

Så skall vi i dessa dagar gå vår egen dömande makt inom oss till mötes och uttrännsaka om vi fyller måttet eller ej. Stagnation är tillbakagång. Liv betyder utveckling. Allt skall omgestaltas i enlighet med de nya krav vårt liv på det högre planet ställer.

Så skall också vår kyrka omgestaltas, och det är signifikativt att yngre präster allt mer går in för att förstå det nödvändiga i detta. Det är de som skall vinna segerkransen, de som vågar vända sig mot en makt av urgammal hävd för att få rättelse på ett system som inte längre kan fylla måttet. De skall krönas till härskare över vida vädnen.

Det är inte de beskedliga ja-sägarna som skall få priset, det är de som vågat resa sig upp mot dem som arbetar på att hålla utvecklingen tillbaka. De krönte huvudena är strålglassen kring hjässan, den formar sig till en krona som de får pryda sig med som erkänsla för den seger de vunnit över mänsklig vrånghet och luciferisk ondska, vunnen utan bitterhet och hat och hämndlystnad blott med den enkla kommentaren: Lucifers välde är brutet, hans makt över mig är ingen.

Segerkronan skall räckas åt många som i tysthet arbetat på rätt sätt. Det betyder att de blivit uppflyttade till högre värdigheter med uppgifter om vars innebörd vi ännu ingenting vet.

Och det som väntar vår värld när allt är överståndet är så högt att vi har anledning fröjda oss. Ur Bibeln kan vi hämta upplysning om vari det består, och vi kan tolka det rätt när vi lärt reglerna för skeendet. Vad som avses med uttrycket den eviga friden får vi klarhet i under studier i kosmologi; det läres inte i några få ord. Med möda skall kunskapen upp-
tas på så sätt att vi får sanningen om det inhämtade steg för steg bekräftad. Logikens lagar efterföljes strikt i den lära vi hämtar vetande ur. Och när tiden är inne och vi rätt förstått de högsta sanningarna, då är vi herrar över mycket.

Starka andemakter visar oss vägen, uppmuntrar oss att vi inte må förtröt-
tas, ger oss kraft när vi sviktar och tar emot oss i sin säkra, trygga
vård när vi anropar dem om hjälp.

CARL SNOILSKY; Telegrafan och fåglarna:

På telegrafens spända tråd, en luftig tankens brygga
små muntra sparvar håller råd, och gunga sorglöst trygga.

De krittiga livets korta dröm och i sin lek ej ana
den tysta, oavbrutna ström, som följer trädens bana.

Ej mer av tankens eterfärd de varsna eller höra
än vi utav den andevärld, som viskar vid vårt öra.

En evig kör av djupa svar på alla jordens frågor
förklingande förbi oss far på rymdens lätta vågor.

Knappt når ett eko då och då vår stoftbemängda daning,
när sakta tona strängar två, som heta dröm och aning.